

a sobre, assistissin a les sessions i allí discutissin tot el què creguin que és digne de discutir-se i, en últim terme, votar en contra o a favor, per a en son dia poder mostrar al poble la seva conducta, encertada o equivocada, en tots els assumptes?...

No seria més bonic, per exemple, poder dir:

— Nosaltres en l'assumpte del repartiment, vàrem fer això i això altre per a millorar lo.

— A allò que a vosaltres, granollersins, tant us indigna; a allò que dieu que és tant illegal i vergonyós, nosaltres ja ens hi vàrem oposar en la sessió tal, però ens van derrotar els nostres adversaris, per la torça dels seus vots?...

No seria més bonic i lluit tot això, i poder-ho dir als electors que amb tant entusiasme els devien elegir?

Are no ho poden dir. Al contrari, han de dir que mai s'han oposat amb el seu vot, en contra de res. Que han deixat fer als altres tot quant han volgut. I que quasi mai no han assistit a l'ajuntament a defensar els interessos de la població, com era'l seu deure.

Per a tenir, el conglomerat d'«Acció», regidors com aquests, que no accionen, més hauria valgut que no havessin acudit al poble per a que'ls hi donés sa representació en el nostre municipi.

!És clar! Pel què hi serveixen!

F. D'ONELL

RÀPIDA

HOMENATGE AL MESTRE MILLET.

— A Barcelona, deu tenir lloc, avui, un acte altament simpàtic i digne de lloança; un festival que'ls orfeons de Catalunya ofereixen al mestre en Lluís Millet, amb motiu de les bodes de plata de l'«Orfeó Català».

Ens sembla molt bé que's rendeixi brillant homenatge a l'intelligent mestre de l'«Orfeó Català», puix a ell se deu la pedra fonamental dels orfeons que amb sos cants enalteixen la terra catalana, fent que la nostra música, els nostres poetes i la nostra llengua, sien coneguts i honorats arreu d'Espanya i de les principals urbs estrangeres.

Sí, digne de lloança i plena d'amor patriòtic és la festa a la qual ens associem de tot cor, com a fervents admiradors de l'homenatjat i de l'entitat glorià de Catalunya, que tant encertadament dirigeix.

Farem els possibles per a fer acte de presència a la festa i per a delectar-nos amb les belles composicions de la terra i també per a aplaudir l'hermós cant de llibertat i de patriotisme «Els Segadors, quals vibrants notes faràn eternir a la multitud, congregada a l'entorn de la nostra bandera barrada».

Fulls del meu àlbum

ALACANT

L'escut de la noble ciutat, és el d'un castell al cim d'una muntanya que besa'l mar llurs peus i a damunt, en relleu, les quatre barres que li foren otorgades pel nostre rei Jaume I.

Els alacantins són molt aimants del treball i amb llur esforç intens i perseverant, han transformat aquesta terra ingrata, pobre i sen-

se aigües, en un bell paradís. Per a ells, el mantial de la riquesa és el cel, d'un blau puríssim il·luminat pels raigs d'un sol que noix en la mateixa bella ciutat mediterrània, terra de promissió per a malalts i lassos de treball en les lluites sostingudes pels homes en les grans urbs.

Per als darrers, no hi ha en el món clima

Bar La Bohemia

DIRECCIÓ D'EN

Esteve Julia

Refrescos : Pastes : Begudes
Vermouth a 15 céntims

Classes immillorables

Establiment predilecte de la joventut i els sportmans

17 CARRER DE LA PALMA 17

més bó, ni comparable, ni's coneix ciutat en el món que frueixi d'una temperatura més ignota, més dolça i més sanejada.

Si a Espanya existís l'esperit del turisme, seria a hores d'are, una ciutat rublerta de milions.

La pressió baromètrica es de 765.83 mm. i llur temperatura té un terme mig de 12° sobre cero. L'humitat és de 315 de saturació o sigui la natural per a fruitir de plena vida. Això, i la vista d'horitzons amples i riallers, borren les penes als que pateixen de tristesa moral i passió d'anima, que a voltes, sense venir a fruitir el goig d'aquesta naturalesa, esdevindrien mortals. Compta també Alacant amb algunes indústries i la més important d'Espanya pot-ser, és la fabrica de tabacs que ocupa a 6.000 obrers.

Per llur caracter independent i treballador, a l'ensens que afable i humil, bé's pot afirmar que és una de les més belles ciutats: franca hospitalaria i noble.

V. FURU

Alacant 16 5 17

AIGUA FORTS

X

LA NOSTRA DÒNA ES NOSTRE DÓ.

— Encare que no ho sembli, jo estic enamorat d'una cosa del nostre poble. Estimo a una dòna granollerina i adoro les cadenes (jall) que amb ella'm subjecten.

Es, ella, una noia granollerina, bonica, afable, encisadora. Té la picardia als ulls i un somriure desdibuixat arran de llabis.

Davant d'una noia del metr poble, ja no'm recordo ni dels seus botiguers, ni dels seus joves, ni dels seus lliberals (d'esquerra i dreta), i se m'aplaca la rabia que tinc a tota la faràndula que'ns governa i al públic que l'aplaudeix, i se m'esveixen els pensaments de revolta i se m'aplaca'l fastic.

Paradoxes de la Naturalesa. En un poble fred, sense ànima, ni sentiment, ni virilitat, ni gust, ni bellesa; en un poble que dorm aju-gat en el llot, incapaç de comprendre res que pugui més amunt del fang on s'agita, quan li

fan pecigolles, Déu hi ha fet caure unes dónes formoses, belles, riallers i enjogaçades, capaces de fer riure a l'arcalde, el mateix portant la vara, com sense la mateixa i de trasbalar-nos l'existència — si és que'n tenim — amb les seves rialles i els seus cants de vida.

La nostra dòna (vui dir de Granollers, perquè jo, gracies a Déu, de tota la vida que soc solter), bé's mereix una glosa d'admiració, una floreta; que en nostre país, on van tant cares, té'l valor que li dóna l'haver-n'hi poques.

La nostra dòna, és espiritual; té una ànima que s'olega en aquest poble i voldria volar a la cerca de l'aire que aquí no troba.

Pot-ser és lo únic bonic que tenim en aquesta vila, tant separada del món i tant renyida amb la bellesa. Sort d'això, que, si no, jo encare m'ensorraria més endintre del llot vilatà, per a no veure a aquest poble tant somort, tant trist, el qual jo tant estimo, malgrat els seus grans defectes i pecats.

Oh, dòna granollerina! Tú representes a les flors en aquest troç de terra xorca, tant lluny del cel i tant enclotat, tant, que no pot enfilarse per a veure als seus germans com creixen, i li fan la denteta, rient-se del seu atraç i enclotament.

Almenys, alegrà'ns l'existència amb les teves rialles un xic esbojarrades, que ressonen per aquestes, sense lograr, emperò despertar l'ànima de la vila, que riu estúpidament quan li parlen de bellesa, d'art o de cultura.

I quan sentis dintre teu'l dolorós goig d'endevinar que vas a ésser mare, procura que'l teu fill, fruit granollerí, sigui ben ufanós, ben home i, per lo tant, ben poc granollerí; perquè aquest adjectiu, amb el temps, esdevindrà una tara

XIXU

De l'ajuntament

Baix la presidència de l'arcalde don Eduard Pujol i amb l'assistència dels regidors senyors Montañá, Pagés, Barbany, Torras (F. i P.), Coma i Riera, i amb l'ausència dels regidors Estrada, Novellas i tots els d'«Acció Granollerina», celebrà la corresponent sessió dijous passat el nostre ajuntament.

Després d'haver-se llegit i aprovat l'acta de la sessió anterior, també foren aprovats els següents dictaments.

Un de la comissió d'Hisenda, sobre la subasta de llocs públics. Un altre, de la mateixa comissió, sobre unes normes a seguir i que hauràn de subjectar s'hi'ls veïns per a tota classe de pagos que hagin de fer al municipi.

Altre de Governació, sobre l'extermi de goços vagabonds per mèdi de llaç.

Següidament se llegiren varis permisos d'obres, essent tots aprovats, menys un que ha de tornar a la comissió.

Se llegí també l'instància de la fabrica «Davi i Companyia» traslladant el gasos asfixiants a fóra'l terme de la població o sigui al pla de Palou.

A petició d'en Coma, s'acordà que l'arquitecte municipal fassi el plànol en el cementiri nou de lloc necessari per al trasllat dels restes del cementiri vell.

També s'acordà obrir un concurs per a la construcció de ninxos al cementiri nou i augmentar el sòu de l'oficial tercer de secretaria, en Lluís Busquets.

També a petició d'en Coma, l'arcaldia prometé ocupar-se de lo de la conservació de l'ar-